

Govornikova opravila	Retorične strategije	Retorična funkcija	Aktivnost
	Točka spora (<i>stasis</i>): - domneva, - definicija, - kvaliteta, - primernost.	Natančno določiti problem govora in oblikovati stališče do problema. Najti vse razpoložljive argumente v prid in proti oblikovanemu stališču ter med njimi izbrati najprimernejše glede na retorično situacijo – vsebinski vidik.	Zapis stališča v obliki trditve. Zapis izbranih argumentov v strukturirani obliki.
ODKRIVANJE, SELEKCIJA IN KONSTRUKCIJA ARGUMENTOV (INVENTIO)	Sredstva prepričevanja (<i>pisteis</i>): - zunanja (izvenretorična); - notranja (<i>ethos, pathos, logos</i>).	Najti razpoložljiva sredstva prepričevanja, ki ustrezajo retorični situaciji in lahko prispevajo k večji prepričljivosti.	Oblikovanje seznama uporabnih elementov.
	Splošna in posebna mesta (<i>topoi, mreža topik</i>).*	Oblikovati izbrane argumente v argumentativne sheme, ki za dano retorično situacijo lahko predstavljajo najprepričljivejše pojavne oblike argumentacije (npr. argumenti v obliki definicije, razdelitve, primerjave, hipotetične sodbe, pričevanja itd.) – <i>strukturni vidik</i> .	Zapis izbranih argumentov v izbrani obliki.
RAZVRŠČANJE ARGUMENTOV (DISPOSITIO)	Deli govora (<i>partes orationis</i>): - uvod (<i>exordium</i>), - pripoved (<i>narratio</i>), - okrepitev (<i>confirmatio</i>), - zavrnitev (<i>refutatio</i>), - odmik (<i>digressio</i>), - zaključek (<i>peroratio</i>).	Izhajajoč iz standardne retorične strukture zasnovati specifično zgradbo govora/besedila, ki ustreza dani retorični situaciji. Ob posameznih delih opredeliti njihove ključne funkcije.	Pisni osnutek strukture govora.

* Uporabna shema topik je dostopna na spletnem portalu *Silva Rhetoricae*: http://rhetoric.byu.edu/Canons/Invention/topics_of_invention/topics.htm